

LUKAS GRAHAM KONSERT

LIVA UPP TIL

– Okkara mál við framførslunum er at fá fólk at flenna, dansa og gráta á somu konsert, og eg komi ikki til Føroya við minni ambitiónum enn aðrastaðni. Tað er heldur øvugt. Vit hava nógvt at liva upp til, nú vit koma aftur til Føroya at spæla, sigur Lukas Graham Forchammer

Mynd: Anton Højgaard

» Hesaferð hava vit eitt sindur meira tíð í Føroyum og kunnu uppliva meira, so eg vóni, at vit fáa møguleikan at hitta fólk, eta góðan mat og uppliva náttúruna

Oslo og USA. Harafturat skulu teir á konsertferð í Danmark í november, men áðrenn tað leita teir sær til Føroya at hava konsertir.

– Tað er fantastiskt at verða á konsertferð, men tað er eisini hart. Tú sleppur at vitja nógvt lond og býir, síggja vakra náttúru og hitta nýggj fólk. Við hvørt er tað bara ov lítið av tíð at njóta tað, tí tú skalt eisini ferðast nógvt, og ofta skalt tú tíðliga upp og avstað, og tað kann onkuntíð kennast stressandi, sigur Lukas Forchammer.

– Tá ið alt kemur til alt, hevði eg ikki vilja skift hetta lívið út við nakað annað í verðini. Konsertferðir geva íblástur og motivatióntil at skriva nýggja sangir, tá ið tú kemur heimaftur.

Sentralt í tónleikaferðunum eru framførslurnar á pallinum, og tær hava eisini serligan týðning fyri Lukas Graham.

– Eingin kensla í verðini kann máta seg við kensluna, tá ið eg standi á palli og syngi fyri fólk. Kanska kenni eg meg eisini mest heima á einum palli, enn nakra aðrastaðni, tí har kann eg útfolda meg á ein hátt, sum eg ikki í gerandislívinum. Eg kann

syngja um deyða pápa uttan at blíva keddur, og eg kann syngja um ein túr á strippklubba uttan at blíva flóvur.

– Tað er, sum at mörkini hvørva, og maskurnar falla, tá ið eg eri á pallinum. Soleiðis er tað helst eisini við áhoyrarunum. Fólk syngja ósmæðin saman, og tey dansa og hugna sær saman við bæði kenningum og fremmandum. Tað er deiligt at hava slíka ávirkan á fólk.

Hóast tónleikaframførslurnar eisini lutvíst eru eitt arbeiði, og dagar kunnu verða ymiskir, kennist tað altíð gott at standa á palli.

– Bólkurin dugir væl at lata sum um, at tað er fyrstu ferð, vit eru á palli. Tað kann verða trupult at fara á pallin, um tú hevur ein ringan dag. Onkuntíð sakni eg deyða pápa mín, mammu mína ella mínar systur, men tá ið eg eri komin á pallin og eri farin at synga, er tað, sum at sleppa av við eina byrði.

Aftur til Føroya

Um vikuskiftið vitjar Lukas Graham aftur í Føroyum. Bólkurin hevur tvær konsertir í Havn – fríggjakvøldið og leygarkvøldið – og nógvt fólk ætla sær at uppliva

Lukas Graham enn einaferð á palli í Føroyum.

– Tað var so fantastiskt, seinast vit spældu í Føroyum, at eg veit ikki, hvat eg skal vænta ella vóna hesaferð. Hesaferð hava vit eitt sindur meira tíð í Føroyum og kunnu uppliva meira, so eg vóni, at vit fáa møguleikan at hitta fólk, eta góðan mat og uppliva náttúruna.

– Vit geva okkum altíð fult út til konsertirnar, og eg vóni, at fólk eisini koma í góðum lag og hava hug at njóta kvøldini saman við okkum. Okkara mál við framførslunum er at fá fólk at flenna, dansa og gráta á somu konsert, og eg komi ikki til Føroya við minni ambitiónum enn aðrastaðni. Tað er heldur øvugt. Vit hava nógvt at liva upp til, nú vit koma aftur til Føroya at spæla. Móttøkan, vit finga í Klaksvík í august, er tað villasta, vit hava roynt higartil. Vit gleða okkum sera nógvt til konsertirnar, og vit kunnu lova, at vit fara at okkara ítarsta fyri fáa tvær góðar konsertir saman við føroyingum, sigur Lukas Forchammer.